

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-488/16

Judecătoria Florești
Judecător L.Grădinaru

DECIZIE În numele Legii

11 mai 2016

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Judecătorii

Grefiera

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Gheorghe Scutelnic
Oleg Moraru și Svetlana Șleahțișki
Mihaela Roșca

Valentina Costăș

Lilia Berladean

a judecat în ședință publică în instanța de apel apelul declarat de inculpata xxx împotriva sentinței judecătorei Florești din 17 februarie 2016, pe cauza penală în privința lui:

xxx, născută la xxx, originară și domiciliată raionul Florești, or.xxx, str.xxx, cetățeană a RM, moldoveancă, are studii superioare, divorțată, director al Instituției medico-sanitare Publică Centrul de Sănătate Ghindești, fără antecedente penale;

- Înviniută de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1), art.332 alin.(1) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:

- Instanța de fond - 19.12.2014 pînă la 17.02.2016.
- Instanța de apel - 11.03.2016 pînă la 11.05.2016.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru pronunțare asupra apelului, Colegiul penal, -

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătorei Florești din 17.02.2016 xxx a fost recunoscută vinovată de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) și art.332 alin.(1) Cod Penal, după cum urmează:

- în baza 332 alin.(1) Cod Penal - a fost încetat procesul penal, din motiv că a intervenit prescripția de atragere la răspundere penală.

- în baza art.327 alin.(1) Cod Penal - i-a fost stabilit o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 11000 (unsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Măsura preventivă aplicată față de xxx - obligarea de a nu părăsi țara, a fost menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delictive: au fost păstrate la materialele cauzei penale pentru tot termenul de păstrare a lor.

2. xxx a fost condamnată de faptul că, activînd din anul 2010 în calitate de director al Instituției medico-sanitare publice Centrului de Sănătate Ghindești, or.xxx, prin abuz de serviciu manifestat la îndeplinirea atribuțiilor care reglementează activitatea de serviciu a ei ca persoană cu funcție de răspundere, intenționat, din interes personal, cu scopul de a-și ajuta ruda xxx în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr.116 din 20.07.2012, conform căruia xxx s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012, conform căruia xxx s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către xxx, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Acțiunile lui xxx, fiind calificate în baza art.327 alin.(1) Cod Penal, după semnele calificative: *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

De asemenea, instanța de fond a reținut, că tot ea, fiind persoana cu funcție de răspundere și activînd din anul 2010 în calitate de director al Instituției medico-sanitare publice Centrului de Sănătate Ghindești, or.Florești, folosindu-se de atribuțiile care reglementează activitatea ei de serviciu, intenționat, din interes personal, în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr.116 din 20.07.2012, conform căruia xxx s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012, conform căruia xxx s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către xxx, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Acțiunile lui xxx, fiind calificate în baza art.332 alin.(1) Cod Penal, după semnele calificative: *înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes personal.*

3. Inculpata xxx nefiind de acord cu sentința judecătorească Florești din 17.02.2016 a contestat-o cu apel, prin care solicită casarea parțială a sentinței judecătorești nominalizate, cu emiterea unei noi decizii în latura ce ține de condamnarea în temeiul art.327 alin.(1) Cod penal, și achitarea acesteia.

În susținerea temeiniciei apelului declarat apelantul nu poate fi de acord parțial cu sentința emisă (în latura condamnării), în rest sentința nominalizată o susține, astfel, făcând referire la prevederile art.16 alin.(2), 60, 332, 53-60 CP. Ținând cont de prevederile indicate, consideră că instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în temeiul art.327 alin.(1) CP, din motivul intervenirii termenului de prescripție. Exprimându-și dezacordul ce ține de condamnarea în temeiul art.327 alin.(1) Cod penal. Astfel, în cauza dată au fost emise două ordonanțe de punere sub învinuire a acesteia din 12.11.2012 și 17.01.2013, care nu au fost anulate dar lăsate în vigoare. Cu toate acestea de către organul de urmărire penală a fost pusă sub învinuire în temeiul art.327 alin.(1) CP, pe când deja prin modificarea din data de 03.02.2012 cuvintele cu funcție de răspundere a fost substituit cu cuvântul publică. În această ordine de idei consideră că este primul reper de încălcare a drepturilor sale. Consideră ordonanța de punere de sub învinuire din 17.01.2013 ca fiind ilegală și care a solicitat organului de urmărire penală să o anuleze întrucât ea contravine normelor legale ale Deciziei Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010. xxx fiind audiată în cadrul procesului de judecată a declarat că dânsa careva motive noi nu a indicat fiind aceleași care le-a relatat anterior, sau mai bine zis nu a scris nimic când a fost invitată la procuratură. Dar, ține minte foarte bine că dânsa nu s-a prezentat la data de 17.01.2013 la procuratura Florești, dar a fost la data de 31.01.2013 unde s-a semnat pe niște foi curate și presupune că aceste foi au fost completate după plecarea acesteia cu conținutul care îi convenea procurorului. Ținând cont de aceste afirmații ale martorului xxx, apelantul a solicitat instanței de fond să dispună nulitatea actului procedural și anume ordonanța de punere sub învinuire din 17.01.2013, deoarece procurorul a întreprins acțiuni de încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal. Consideră că în cazul concret de incriminarea art.327 alin.(1) CP, nu a fost dovedită latura obiectivă al acestei infracțiuni. Din conținutul cauzei penale nu este clar care este caracterul și mărimea pagubei materiale, care este victima, gradul influenței negative a faptei prejudiciabile asupra activității legale a instituției, întreprinderii sau organizației. Făcând referire la temeiul art.126 alin.(2) CP, indică că la materialele dosarului lipsește în general informația despre daune, pentru ca instanța de judecată să poată evalua obiectiv în temeiul normei menționate daunele cauzate și dacă acestea ating proporții considerabile. În cazul dat consideră că procurorului nu i s-a reușit să confirme care este dauna considerabilă ca consecință al eliberării de către acesta a certificatului medical nr.116 din 20.07.2012 și certificatului de concediu medical seria 10 nr.230256 din 26.07.2012. Instanța de judecată a admis aceeași eroare ca și organul de urmărire penală la aprecierea și constatarea vinovăției acesteia în cadrul acțiunilor în temeiul art.327 alin.(1) CP, și anume a dispus condamnarea sa în baza contextului *de către o persoană cu funcție de răspundere*. Dispoziția articolului dat la moment nu mai prevedea persoană cu funcție de răspundere, dar persoană publică. Totodată din interpretarea art.6 CEDO, instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor invocate de apelant în cadrul procesului de judecată și dezbateri. Conform art.8 alin.(3) CPP, interpretând aceasta chestiune în favoarea sa o consideră că prin acțiunile sale nu a adus prejudicii considerabile. Împrejurările descrise, au servit drept temei de a depune prezenta cerere în instanța de judecată.

4. În ședința instanței de apel inculpata xxx și apărătorul acesteia Lilia Berladean au susținut apelul declarat și au solicitat admiterea acestuia în baza cerințelor și argumentelor expuse în cererea de apel.

Procurorul participant la proces, Valentina Coștaș a solicitat respingerea apelului declarat ca nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

5. Verificând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ținând cont de opiniile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că apelul declarat de inculpata xxx urmează a fi admis, dar și din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

6. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține dispoziția art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală conform căruia, (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul dar din alte motive, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Potrivit dispoziției art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.*

Dispoziția art.414 alin.(2) Cod de procedură penală stabilește că, *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel dispunând și de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.*

7. Pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul reține, că în corespundere cu pct.14.2 a Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, completată prin hotărârea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmînd să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunînd, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, potrivit pct.14.7 a hotărârii nominalizate chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a

fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

8. Colegiul penal reține, că instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

9. Colegiul, cercetînd suplimentar probele administrate de prima instanță, a constatat următoarele.

Fiind audiată în instanța de fond, învinuita xxx vina nu a recunoscut și a declarat că *activează la CMF Ghindești din anul 1995 ca medic șef, deține funcția din anul 2010. Ține minte bine ziua cînd s-a adresat la ea xxx cu rugămîntea de a-i deschide un certificat, deoarece fetița ei a lipsit de la lucru și că ultima se întâlnește cu un băiat și ei doreau să se căsătorească, iar pentru ca să nu nu fie eliberată de la serviciu, a rugat-o să-i elibereze un certificat. Fiind o fire jeloasă, ea i-a eliberat acest cetificat, dar în aceea zi xxx i-a comuncat că totuși fiica ei este bolnavă și este necesar de a-i fi deschis certificat medical și să-i fie prescris tratament, la care așa și a făcut, fiindu-i prescris tratamenul necesar.*

Mai declară că, după regulament pacientul trebuie să se prezinte la fiecare 3 zile, astfel, tratamentul a durat nouă zile, apoi xxx a ridicat cerificatul medical întrebînd-o de ce nu a venit xxx să ridice certificatul, aceasta a comunicat că, xxx se pregătește să plece la mare și nu are timp și deoarece xxx se grăbea, iar xxx nu era în teritoriu, ea i-a eliberat certificatul și a făcut semnătura lui xxx. Tot ce s-a întîmplat ea a aflat de la anchetator, care a venit să verifice documentația dacă este veridică sau nu. Apoi, mai tîrziu, a aflat că lui xxx nu-i trebuia acest certificat la serviciu, deoarece ea nu mai activa, însă a fost invitată la anchetator, dar ea nu s-a prezentat și sub acest motiv de boală trebuia să acopere neprezentarea sa la anchetator.

În ședința de judecată a mai declarat că, ei de fapt au două forme de certificate, însă ele ambele se înregistrează, fiind un certificat simplu, iar al doilea fiind buletin cu serie și număr.

9.1. Fiind audiat în ședința de fond, martorul xxx a declarat că, *o cunoaște pe D-na xxx, fiind verișoare. În una din zile s-a adresat la D-na xxx după un certificat, deoarece fata ei era bolnavă și pentru aceasta i s-a prescris un tratament, și respectiv i s-a eliberat un certificat. Fiicei îi trebuia acel certificat deoarece ea avea o ședință pe judecată și nu se putea prezenta, fiind bolnavă, iar avocatul xxx i-a zis să prezinte un certificat medical. Astfel, ea împreună cu fiica sa s-au adresat la Policlinica or.Ghindești, la D-na xxx, unde ultima i-a prescris tratamentul și i-a fost deschis certificatul medical. Peste un timp buletinul a fost închis și mai mult cu ea nu s-au întîlnit.*

Declară că, fiica s-a xxx a fost bolnavă, avea temperatură și cînd au venit la judecată erau cu medicamentele, diagnosticul concret nu-l ține minte, însă era o răceală, unde fiica ei s-a tratat acasă după rețeta D-nei xxx. Ea a fost chemată de D-nul xxx, care i-a dat un cont pentru a achitat o amendă de 500 lei, însă bonul de plată nu l-a păstrat.

Mai declară că, a recunoscut că a luat certificatul, însă nu a știut despre consecințe, dar totuși a recunoscut că a participat la falsificarea certificatului și a înaintat o cerere ca să fie eliberată de răspundere penală. La data de 18.01.2013 a fost emisă ordonanța de eliberare de sub urmărirea penală și după aceasta a achitat amenda, dar de fapt nu a știut că certificatul este fals.

9.2. Martorul xxx, în instanța de fond a declarat că, *cu xxx activează la CMF Ghindești și se cunosc din copilărie, fiind chiar și colege de clasă. Pe xxx nu o cunoaște, precum și nu cunoaște dacă aceasta persoană s-a aflat la tratament la CMF și nici la ea. În perioada anului 2012, ea nu a semnat certificat pe numele lui xxx. Cînd a fost chemată la procuratură a aflat că a fost inclusă semnătura pe acel certificat și în aceea zi i-a fost comunicat de xxx că de fapt ea a semnat în locul ei.*

9.3. Analizînd sentința instanței de fond în latura probatoriului, Colegiul determină următoare probe, care în poziția instanței de fond vina lui xxx este dovedită:

- ordonanță de ridicare din 28 iunie 2012, cu documentele ridicare (f.d.40-108 Volumul I);
- ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 29 iunie 2012 (f.d.109 Volumul I);
- ordonanță de ridicare din 30 iunie 2012 (f.d.110 Volumul I);
- ordonanță privind efectuare percheziției din 02 iulie 2012 a încăperii ÎI „xxx,, (f.d.238 Volumul I);
- raport privind inițierea procedurii de efectuare a percheziției din 02 iulie 2012 a încăperii ÎI „xxx,, (f.d.239 Volumul I);
- demers privind autorizarea efectuării percheziției din 03 iulie 2012 (f.d.240 Volumul I);
- încheiere din 07 iunie 2012, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției la ÎI „xxx,, (f.d.241 Volumul I);
- proces-verbal de percheziție din 05 iulie 2012, cu anexa (f.d.242-243 Volumul I);
- ordonanță privind efectuare percheziției din 02 iulie 2012 a încăperii ÎI „xxx,, (f.d.244 Volumul I);
- raport privind inițierea procedurii de efectuare a percheziției din 02 iulie 2012, la domiciliu lui xxx (f.d.245 Volumul I);
- demers privind autorizarea efectuării percheziției din 03 iulie 2012, la domiciliu lui xxx (f.d.246 Volumul I);

- încheiere din 07 iunie 2012, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției la domiciliu lui xxx (f.d.247 Volumul I);

- proces-verbal de percheziție din 05 iulie 2012, cu anexă (f.d.248-250 Volumul I).

10. Particularitățile circumstanțelor și împrejurărilor evidențiate denotă cu desăvârșire că xxx învinuită de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod Penal, urmează să fie achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

11. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține, că xxx în cadrul urmăririi penale a fost pusă sub învinuire și conform sentinței judecătorești Florești din 17.02.2016 a fost condamnată pentru infracțiunile prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, cu indicii: *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*, și de art.332 alin.(1) Cod penal, cu indicii: *înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes personal*.

12. Verificând în ansamblu cumulul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concluzenței, utilității, veridicității și suficienței acestora, instanța de apel ajunge la concluzia că, acțiunile înscrinate inculpatei xxx prin actul de învinuire finală nu și-au găsit confirmare, acestea neîntrunind însă sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune stabilite la art.art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal.

13. Conform art.14 alin.(1) Cod penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală*.

Conform art.15 Cod penal, *Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă*.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal *Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală*.

Conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă fapta săvârșită de inculpat întrunește elementele infracțiunii*.

14. Reieșind din normele precitate și în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține că, potrivit rechizitoriului, încadrarea acțiunilor inculpatei au fost în temeiul art.327 alin.(1) și art.332 alin.(1) Cod penal, după următoarele semne calificative:

-folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și:

- înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădite false, săvârșite din interes personal.

Astfel, atât procurorul în învinuirea formulată cât și instanța de fond, nu au luat în considerație modificările și completările din MO25-28/77 din 03.02.2012 a Codului penal, în care este menționat: La art.327 alin.(1) CP în dispoziții, cuvintele "cu funcție de răspundere" se substituie cu cuvântul "**publică**"; iar la art.332 alin.(1) CP, textul "cu funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere" se substituie cu cuvântul "publică".

Deci, dispozițiile articolelor date la momentul punerii sub învinuire a inculpatei nu mai prevedea sintagma - *persoană cu funcție de răspundere*, dar cuvintele date au fost substituite cu cuvântul "**publică**", fapt ce a fost ignorat atât de acuzatorul de stat, care la data de 17.01.2013 prin ordonanța de punere sub învinuire i-a înaintat lui xxx învinuirea cu calificativul - *o persoană cu funcție de răspundere*, calificativ care nu era prevăzut de norma penală, precum și instanța de fond a ignorat prevederile legii, emițind sentința în cauză.

Deci, rezultând din învinuirea formulată de către procuror, inculpata nu este subiect al infracțiunii înscrinate, adică în acțiunile ei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) și art.332 alin.(1) Cod penal. Or, în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală nominalizată.

15. Circumstanțele enunțate relevă, astfel, că instanța de fond nu a soluționat cauza în conformitate cu rigorile legale.

Potrivit art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă o sentința de achitare, iar conform art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, poate admite apelul, dar din alte motive, casează sentința atacată și dispune achitarea persoanei în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Conform jurisprudenței naționale, sentința de achitare pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii se adoptă în cazurile în care fapta social periculoasă a fost constatată, dar lipsesc condițiile prevăzute de lege pentru recunoașterea componenței de infracțiune.

16. Potrivit art.51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală*.

Potrivit art.52 Cod penal, *Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru*

calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

17. Reieșind din normele precitate, Colegiul penal consideră că, atât acuzarea cât și instanța de fond au admis încălcări procesuale, înaintînd ordonanța de punere sub învinuire din 17 ianuarie 2013 (f.d.277, vol.III) și emiterea unei sentințe de condamnare în temeiul art.327 alin.(1) și art.332 alin.(1) Cod penal, în privința inculpatei xxx cu calificativul ce nu este prevăzut de legea penală.

18. În asemenea împrejurări și dat fiind că încălcările normelor specificate, comise de către acuzatorul de stat și instanța de fond, constituie erori de drept, se impune soluția casării sentinței contestate și dispunerea achitării lui xxx de sub învinuirea înaintată pe art.327 alin.(1) și art.332 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art.415 alin.(1) pct.2), art.417-418 CPP, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul declarat de inculpata Ludmila Siminovici împotriva sentinței judecătoreiei Florești din 17 februarie 2016, pe cauza penală în privința lui xxx se admite, dar și din alte motive decît cele invocate, cu casarea sentinței în cauză cu pronunțarea unei noi hotărîri după cum urmează:

xxx de sub învinuirea înaintată pe art.327 alin.(1), art.332 alin.(1) Cod penal se achită din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prezenta decizie este executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Dispozitivul deciziei pronunțat la data de 11.05.2016.

Decizia motivată pronunțată și înmînată la data de XXXXXXXXXX.

Președinte de ședință, judec ător

Judecătorii